

[PRZEBUCANIE SIĘ *sb n*

N sg przebucani(e) się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nadmierne chępienie się, zarozumiałość [z czego]: Ná okrzyki *de imputatioa iustitia* odpowiedziało się wyższey. Ostatek ábo pochlebstwo iest plugáwe *drogich á prawdziwych Ewangelikow* swoich: ábo przebucanie się z mocy ktorey niemáią *GrodzCzyś I 102.*

Synonimy: buta, chępa, chępliwość, pycha.